

एकाइ एक

**कारिन्दापनको बारेमा
बाइबलले के मन्छ**

परमेश्वर

मानव

पाठ १

परमेश्वर- सबैथोकका मालिक

एक कारिन्दा वा प्रशासकले कसको निम्नि काम गरिरहेको छ, भन्ने कुरा उसले जान्नुपर्छ । नत्रभने, उसको कारिन्दापनको लेखा उसले कसलाई दिने ?

यस पाठचयपुस्तकको जगको रूपमा रहेको यस सत्यतालाई तपाईंले जान्न सम्भवएको होस् भनेर नै यो पहिलो पाठ लेखिएको हो । सत्यता यही नै हो कि हामीसँग भएका थोकहरूका मालिक हामी होइनौँ किनकि अस्तित्वमा भएका सबै थोकहरूका मालिक परमेश्वर नै हुनुहुन्छ ।

खीष्टियान सेवक वा विश्वासीका रूपमा तपाईंले यो जान्नु आवश्यक छ, कि तपाईंले आफ्नो निम्नि मात्र होइन तर तपाईंको जीवन र तपाईंसँग भएका सबै थोकका मालिक प्रभुका निम्नि काम गर्नुपर्छ । यदि तपाईंले यस सत्यताको पूरा अर्थ बुझनुभयो भने, यसले तपाईंको सेवा र जीवनलाई कान्तिकारी बनाउनेछ । अनि विनाशंका यसले तपाईंको विचारशैली र जिविकालाई पनि परिवर्तन गर्नेछ ।

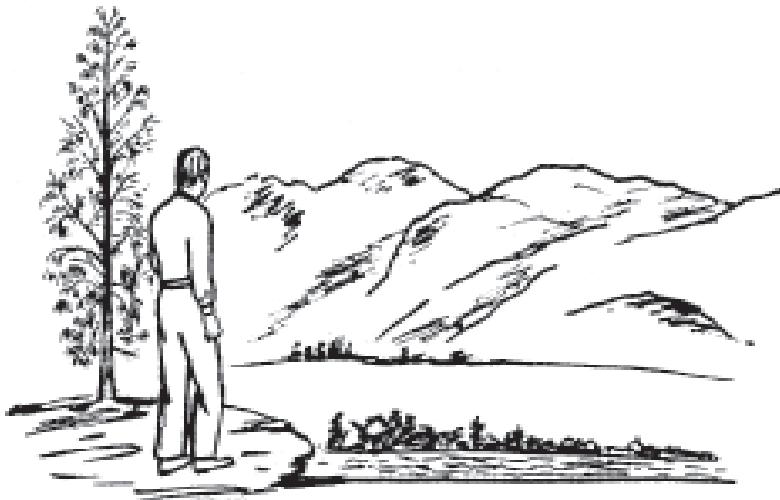
पाठको रूपरेखा

मालिकपनको धारणालाई बुझनु

मालिकलाई पहिचान गर्नु

मालिकका अधिकारहरूलाई व्याख्या गर्नु

मालिकका अधिकारहरूलाई चिन्नु

पाठका उद्देश्यहरू

यस पाठलाई अध्ययन गरिसक्नुभएपछि तपाईंले :

- मालिकपनका सच्चा र भूटा धारणाहरूका बीचका विभिन्नतालाई बुझ्न सक्नुपर्नेछ ।
- साँचो मालिक को हो र उहाँको मालिकपनको अर्थ के हुन्छ भन्ने बारेमा बाइबलले के भन्छ सो व्याख्या गर्न सक्नुपर्नेछ ।
- तपाईं आफैलाई र तपाईंका सम्पत्तिहरूलाई पूर्ण रूपमा उहाँमा समर्पण गरेर परमेश्वरको मालिकपनको वास्तविकताप्रति व्यक्तिगत रूपमा प्रतिउत्तर दिन सक्नुपर्नेछ ।

सिक्ने क्रियाकलापहरू

१. शुरुवातको अनुच्छेद र रूपरेखालाई ध्यानपूर्वक पढ्नुहोस् । पाठभरि नै दिइएका पाठ उद्देश्यहरूलाई पढ्नुहोस् । पाठको प्रत्येक भागलाई तपाईंले अध्ययन गर्नुभएपछि तपाईंले के गर्नसक्नुहुन्छ भन्ने कुरा उद्देश्यहरूले तपाईंलाई बताउँछन् । अध्ययन प्रश्नहरू र स्वयम्-जाँच यी उद्देश्यहरूमा आधारित छन् ।

२. यस पुस्तकको अन्त्यमा राखिएको शब्दकोशमा तपाईंले नजान्नुभएको प्रत्येक मुख्य शब्दलाई भेट्टाउनुहोस् । शब्दहरू चाखलागदा हुन्छन् । तपाईंले पढनुभएका कुराहरू बुझ्न तिनीहरूले तपाईंलाई सहायता पुऱ्याउँछन् । अरूहरूलाई तपाईंका विचारहरू अभिव्यक्त गर्न तिनीहरूले तपाईंलाई सहायता गर्छन् ।
३. पाठ विकासलाई अध्ययन गर्नुहोस् । उल्लेख गरिएका सबै बाइबल पदहरूलाई भेट्टाउनुहोस् र पढनुहोस् ।
४. अध्ययन प्रश्नहरूका उत्तर दिनुहोस् । तपाईंले उत्तर दिनुभएपछि, पाठको अन्त्यमा दिइएका उत्तरहरूसँग तपाईंका उत्तरहरूलाई जाँच गर्नुहोस् । तपाईंले बेठीकसँग दिनुभएका उत्तरहरूलाई समीक्षा गर्नुहोस् । यदि तपाईंसँग कुनै प्रश्नहरू छन् भने, त्यसको टिपोट गर्नुहोस् र आफ्ना ग्लोबल युनिभर्सिटी निर्देशकलाई सोच्नुहोस् वा अधिक जानकारीका लागि आफ्ना पास्टरसंग सोच्नुहोस् ।
५. तपाईंले पाठ पूरा गर्नुभएपछि, स्वयम्-जाँचमा सोधिएका प्रश्नहरूका उत्तर दिनुहोस् । यस पुस्तकको अन्त्यमा दिइएका उत्तरहरूसँग तपाईंका उत्तरहरूलाई जाँच्नुहोस् ।

मुख्य शब्दहरू

प्रशासक	यथानियम	सार्वभौमता
अनुमान	प्रभुत्व	कारिन्दा
गुण	हठी	कायम राख्नु
रेखाचित्र	अगमवाणिक	अद्वितीय
सिद्धान्त	तार्किक	खोस्नु
अधीनता	उद्धार	दृष्टिकोण
उत्तराधिकारी		

पाठ विकास

मालिकपनको धारणालाई बुझ्नु

उद्देश्य १. मालिकपनको साँचो र भूटा धारणाहरूको बीचमा भिन्नता छुट्ट्याउनुहोस् ।

मालिकपनको भृता धारणा

मालिकपनको धारणालाई स्पष्टीकरण र व्याख्या गरेर सर्वप्रथम हामी खीष्टियान कारिन्दापनको हाम्रो अध्ययनलाई शुरु गर्नेछौं । केही कुरा पाउनु वा केही कुरा प्रयोग गर्नुले मानिसहरूलाई यसको मालिक बनाउँछ भनी थेरै मानिसहरूले विश्वास गर्ने गर्दैन् । योचाहिँ हाम्रो व्यक्तित्वमा गहिरो रूपले जरा गाडिएको धारणा जस्तो देखिन्छ - हामी बालक हुँदा नै हामीमा भएको धारणा । चार वर्षको केटाकेटीबाट केही थोक लिने कोशिश गर्नुहोस् र उसको विरोधको आवाज तपाईंले सुन्नुहुनेछ । यो साँचो हो कि हामी केही कुरालाई भाडामा वा उधारोमा लिनसक्छौं र यो हामीसँग हुनसक्छ, तर यो हाम्रोचाहिँ हुदैन ।

सम्भवतः कोही मानिसहरूले आफूले पैँचो लिएको कुराहरूलाई फर्काउदैनन् किनकि मालिकपन के हो भन्ने सम्बन्धमा तिनीहरूमा स्पष्ट धारणा छैन । एक जवान व्यक्तिले एउटा चिन्हिपाए जहाँ उनलाई उनले पैँचो लिएका एकरडियन (साझीतिक बाजा) फर्काउन भनिएको थियो । उनले रिसाएर मलाई यसो भने, “यस बाजाका मालिकलाई संगीत नै थाहा छैन र यसैले उनलाई यसको आवश्यकता पढैन । यदि उनी चाहन्छन् भने अर्को किन्न सक्ने पर्याप्त पैसा उनीसँग छ । मसंग एकरडियन थिएन र यसलाई म प्रभुको काममा प्रयोग गर्दै ।” तपाईंले अनुमान लगाउन सक्नुहुन्छ कि एकरडियन फर्काउने उनको इच्छा नै थिएन ।

खीष्टियान कारिन्दापनको सिद्धान्त बुझनका लागि आफ्नो सम्पत्ति र मालिकपनको बीचको भिन्नतालाई तपाईंले बताउन सक्नुपर्छ । पहिलो मण्डलीका चेलाहरूले यो भिन्नता देखाउने मानिसहरूको उल्लेखनीय उदाहरणलाई प्रस्तुत गरेका छन् । हामी पढ्छौं कि “तिनीहरूमध्ये एउटाले पनि आफ्नो धन-सम्पत्तिको केही थोक यो मेरो आफ्नो हो भनी भन्दैनन्थ्यो” (प्रेरित ४:३२) ।

मालिकपनको सिद्धान्तका आधारभूत तत्वहरू

के कुराले एक व्यक्तिलाई केही थोकको मालिक बनाउँछ ? भनी सम्भवतः तपाईंले आफूलाई प्रश्न गर्नुहोला । म यसरी जवाफ दिन सक्छु कि योचाहिँ हाम्रो भनी ठानिएको कुरालाई पाउन वा प्रयोग गर्नबाट अरू कुनै पनि व्यक्तिलाई रोक्ने शक्ति हो । तपाईंले आफ्नो घरको कौशीमा वा घरबाहिरको आँगनमा एउटा

मेचलाई त्यसै छोडनुभयो र घाम र पानीको कारण यसलाई नष्ट हुन दिनुभयो । नत तपाईं यसलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ, नत तपाईं अरूहरूलाई नै यो प्रयोग गर्न दिनुहुन्छ । यदि कसैले यसलाई आफ्नो घरमा लग्यो भने, तपाईं उसलाई चोर भनी विचार गर्नुहुन्छ । यसो गर्दा तपाईंले ठीक गर्नुभएको हुन्छ । अनि समाजका नियमहरू पनि तपाईंकै पक्षमा हुन्छन् । यस संसारको मूल्य र मान्यता अनुसार कृनै वस्तुलाई प्रयोग गर्नबाट अरूहरूलाई रोक्ने शक्तिलाई मालिकपनको धारणाको आधारभूत तत्वको रूपमा मानिएकोले नै यो भएको हो ।

त्यो धारणा स्वार्थीजस्तो देखिन्छ । यो हो पनि । यो बाइबलीय मालिकपनको धारणा होइन, तर यसले नै हाम्रो सांसारिक समाजलाई शासन गरिराखेको छ । यद्यपि, हामी मालिकपनको बाइबलीय धारणालाई अझै अध्ययन गर्नेछौं ।

टिपोट: तपाईंले तल उल्लिखित प्रश्नको उत्तर दिनुभन्दा पहिले, पाठ्यपुस्तक परिचयमा दिइएका अध्ययन प्रश्नहरूका उत्तरका निर्देशनहरूलाई समीक्षा गर्नुहोस् । अरू प्रश्नहरूका उत्तरहरू दिनका लागि यदि तपाईंलाई आवश्यक पन्यो भने ती निर्देशनहरूलाई फेरि हेर्नुहोस् ।

१ धन-सम्पत्ति मालिकपनभन्दा भिन्नै हो भनी विचार गर्ने व्यक्तिहरूको उदाहरण हामीलाई दिने बाइबल पदको सन्दर्भ उल्लेख गर्नुहोस् ।

.....

मालिकका अद्वितीय गुणहरू

भाडामा लिने, सापटी लिने वा सामान्य प्रयोगकर्तामा नहुने गुणहरू वा अधिकारहरू केही कुराको मालिकसँग हुन्छ । यी गुणहरू वा अधिकारहरू अद्वितीय छन् भनी हामी भन्छौं । मालिकले आफ्नो थोकलाई चाहेको जस्तो गर्न सक्छन् । उनले आफ्नो कुरालाई प्रयोग वा दुरुपयोग गर्न सक्छन् । उनी यसलाई बेच्न सक्छन्, साटन सक्छन् वा कसैलाई दिन सक्छन् । उनी यसलाई लापरवाही किसिमले प्रयोग गर्न सक्छन् वा यसलाई त्याग्न सक्छन् । यदि उनले चाहे भने यसलाई नष्ट गर्न पनि सक्छन् । कसैले पनि उनलाई रोक्न सक्दैन, किनकि यो उनकै हो । यस गुणलाई हामी आफ्नो सम्पत्तिमाथि भएको मालिकको सार्वभौमसत्ता भन्नसक्छौं ।

इतिहासका विभिन्न अवधिमा संसारका विभिन्न भागहरूमा दासत्वपन रहेको पाइन्छ । दासचाहिँ उसको स्वामी वा मालिकको हुन्थ्यो । उसका स्वामीले उसलाई दास बजारमा किन्न सक्ये वा उसलाई युद्ध बन्दीका रूपमा लैजान सक्ये । दास आफ्नो भएको कारण उसमाथि स्वामीको प्रभुत्व वा अधिकार हुन्थ्यो । त्योचाहिँ दासलाई आज्ञा गर्ने अधिकार उनीसँग हुन्छ र दासले उनको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ । यसरी हामी भन्न सक्छौं कि आफ्नो स्वामित्व भएको सबैथोकमाथि एक मालिकको सार्वभौमसत्ता हुन्छ, तर व्यक्तिहरूमाथि चाहिँ उनको प्रभुत्व वा अधिकार हुन्छ । एक दासले आफ्ना स्वामीको इच्छा वा अधिकारको आज्ञापालना नगर्न सक्छ, तर सम्पत्ति, जुनचाहिँ व्यक्ति होइन, स्वामीको पूर्ण अधीनमा हुन्छ ।

यस पाठलाई हामीले विकास गर्दा हामी मालिकका यी गुणहरूमा फेरि फर्केर आउनेछौं ।

- २ कुनचाहिँ बयानले मालिकको एउटा अद्वीतिय गुणलाई उल्लेख गर्छ ?
क. उनले लामो समयसम्म केही कुरालाई प्रयोग वा अधिकार गरेका हुन्छन् ।
ख. आफ्ना कुराहरूलाई आफ्नो इच्छाअनुसार उनी जे पनि गर्न सक्छन् ।
ग. सम्पत्तिको दुरुपयोग गर्नबाट कसैले उनलाई रोक्न सक्छ ।
३. स्वामित्वको अर्थ कसले बुझेको छ भनी एक व्यक्तिले कसरी तर्क गर्न सक्छ ?
क. जोहनले मलाई यो पैसा सापट दिएका हुन् । जोहन धनी छन् र उनलाई यो पैसाको आवश्यकता छैन तर मैले यसलाई उनीकहाँ फर्काउनै पर्छ, किनकि यो मेरो होइन ।
ख. मेरा छिमेकीले वर्षाको पानीमा उनको साइकल बाहिरै छोड्छन् । उनले यसको त्यति राम्रोसँग हेरचाह गरेका छैनन, यसैले म यसलाई आफ्नो निम्नित लिएर प्रयोग गर्छु ।

मालिकलाई पहिचान गर्नु

उद्देश्य २. साँचो मालिक र उनको मालिकपनका बारेका तथ्यहरूलाई पहिचान गर्ने बयानहरूलाई छान्नुहोस् ।

भृता मालिकहरु

तपाईं र मैले हाम्रा हुन् भनी विचार गर्ने धेरै कुराहरू त्यहाँ छन् । तर हामी के साँच्चै तिनीहरूका मालिक हाँ त ? यदि हामी होइनाँ भने, मालिक को हो त ? यी प्रश्नहरूको उत्तर दिनुभन्दा पहिले दुइवटा धारणाहरूलाई विचार गर्नु हाम्रो लागि असल हुन्छ । हाम्रा माल सामानहरूको मालिक को हो भन्ने सम्बन्धमा यी दुई धारणाहरू विपरीत छन् ।

मालिकको रूपमा व्यक्ति

हजारौं वर्ष पहिलेदेखि रहेदै आएको, तर गत शताब्दीमा धेरै जोड दिइएको धारणाचाहिँ व्यक्ति नै मालिक हो भन्ने धारणा हो । यस धारणाको मुख्य दोषचाहिँ यसले मानिसको स्वाभाविक स्वार्थलाई स्थान दिन्छ र संसारमा धेरै अन्याय ल्याएको छ । आफ्ना छिमेकीका आवश्यकताहरूलाई पूरा गर्न सहयोग पुऱ्याउने स्रोत र साधनहरू एक व्यक्तिसँग छ, र ऊ त्यसो गर्न चाहैदैन भने, त्यसो गर्नका लागि उसलाई कर लगाउन सकिदैन । आफ्ना माल-सामानहरूलाई कसरी प्रयोग वा वितरण गर्ने भन्ने सम्बन्धमा उनी नै सार्वभौम हुन्छन् । मगन्ते लाजरसलाई सहयोग गर्न नचाहने धनी मानिसले ऊ आफू नै मालिक हो भन्ने किसिमले व्यवहार गरेको थियो (लूका १६.१९-२१) ।

वर्तमान समयमा स्वामित्वको धारणालाई केही हदसम्म परिमार्जित गरिएको छ । केही देशमा यस्ता नियम कानुनहरू पनि छन् जसले सामुहिक प्रयोगको निम्नि कसैबाट केही सम्पति लिन पाउने अनुमति दिन्छन् । यसको अर्थ समुदायको निम्नि उपयोगी हुन्छ भने मालिकले आफ्नो सम्पति बेच्नुपर्ने हुन्छ । तर यसो भए तापनि स्वामित्वको यो धारणा बाइबलले हामीलाई देखाएको कुराबाटचाहिँ धेरै फरक छ ।

मालिकको रूपमा समुदाय

समुदाय नै मालिक हो भन्ने अर्को विश्वास छ । यहाँ समुदायको अर्थ मानिसहरूको समूह भन्ने हुन्छ । केही खीष्टियान विश्वासीहरूले यस धारणामा विशेष चासो देखाएका छन् किनकि यो खीष्टियान दृष्टिकोण हो जस्तो तिनीहरूलाई

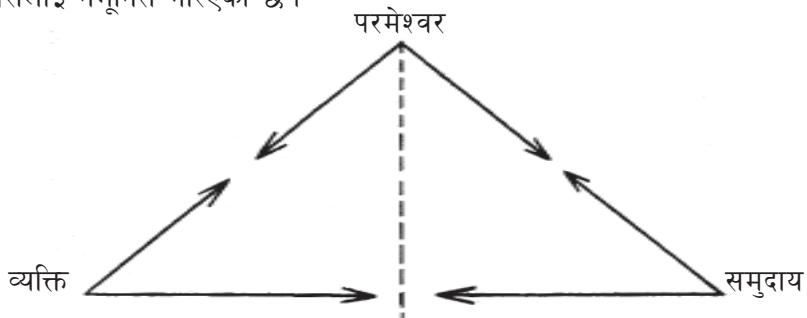
लाग्छ । तिनीहरूले प्रेरित २:४४-४५ लाई उल्लेख गर्दैन्, जसले हामीलाई बताउँछ कि शुरुका चेलाहरूका “सबै थोक साभा थिए । तिनीहरूले आफ्ना सम्पति, मालमत्ता बेचीकन जस-जसलाई जे-जे कुराहरूको खाँचो पर्यो सबैलाई ती बाँडिदिन्थे ।” तिनीहरूले प्रेरित ४:३२ लाई पनि उल्लेख गर्दैन् जसले बताउँछ कि “तिनीहरूका सबै थोक साभा थिए ।” यद्यपि, यो कुरालाई ख्याल गर्नु महत्त्वपूर्ण छ कि बाइबलका यी पदहरूले हामीलाई विश्वासीहरूले सामान्य अवस्थामा विचार गरेका कुराहरूभन्दा पनि खास परिस्थितिमा के गरे भन्ने कुरा देखाउँछन् । आफ्ना माल-मत्ताको मालिक ख्रीष्टियान समुदाय नै हो भनी चेलाहरूले विचार गरेका थिए भनेर नयाँ करारमा हामीलाई कहीं पनि बताइएको छैन ।

साँचो मालिक

दुवै व्यक्तिगत स्वामित्व र सामुदायिक स्वामित्व यस्ता विचारहरू हुन् जसले चरम दृष्टिकोणहरूमा लैजान सक्छन् । तर सत्यताचाहिँ सामान्य रूपमा यी चरम दृष्टिकोणका बीचमा पाउन सकिन्छ । यस अवस्थामा, बाइबलमा भएको सत्यताले मालिकको बारेमा तेस्रो धारणा हामीलाई देखाउँछ ।

उनको पहिचान

बाइबल अनुसार व्यक्ति वा सामुदायचाहिँ मालिक होइन तर परमेश्वर मात्र मालिक हुनुहुन्छ । सत्यताचाहिँ प्रकट गरिएका दुई धारणाहरूको बीचमा मात्र होइन तर वास्तवमा तिनीहरूभन्दा माथि हो । व्यक्ति र साथसाथै समुदाय केवल मानिसहरू मात्र हुन् । तर परमेश्वर मानिसमाथि हुनुहुन्छ । तलको रेखाचित्रद्वारा यसलाई नमूनित गरिएको छ ।

स्वामित्वको बाइबलीय धारणाले जोड दिन्छ कि साँचो मालिक त्यो हो जसले कसैवाट केही कुरा नलिइकन नै उसमा त्यो कुरा हुन्छ । साँचो मालिकलाई केही कुरा पनि चाहिँदैन किनकि उसँग सबैथोक हुन्छ । वस्तवमा, परमेश्वरले मात्र यी मागहरूलाई पूरा गर्न सक्नुहुन्छ (१ इतिहास २९:१४; प्रेरित १७:२५) । मानिसहरूले आफूसँग भएका सबै कुराहरू प्राप्त गरेका हुन् (१ कोरिन्थी ४:७; १ तिमोथी ६:७) ।

पृथ्वी परमेश्वरकै हो भनी बाइबलले बताउँछ (प्रस्थान १९:५) । हामी आफै, पशुहरू र संसारमा भएका सबै थोकहरू परमेश्वरकै हुन् (भजनसंग्रह २४:१; ५०:१०, १२; हागै २:८) । अस्तित्वमा रहेका सबै थोकहरूका एक मात्र मालिक उहाँ हुनुहुन्छ, किनकि “स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै थोक उहाँका नै हुन्” (१ इतिहास २९:११) । यी खण्डहरूका आधारमा व्यक्ति र समुदायले आफ्ना नभएका कुरालाई आफ्ना बनाउने कोशिश गर्नु कति व्यर्थ र मनगढन्ते कुरा हो, के यस्तो होइन र ? परमेश्वर नै सबै थोकका मालिक हुनुहुन्छ ।

४ परमेश्वर नै सबै थोकको साँचो मालिक हुनुहुन्छ भनी तपाईंले कसैलाई व्याख्या गरिदिई हुनुहुन्छ । तपाईं कुनचाहिँ पद समूहलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ ?

क. भजनसंग्रह ५०:१०; प्रेरित १७:२५

ख. लूका १६:१९-२१; प्रेरित २:४४-४५

ग. प्रेरित ४:३२; १ तिमोथी ६:७

५ साँचो मालिक को हो भनी चिन्ने व्यक्तिद्वारा कुनचाहिँ बयान दिइएको हुन्छ ?

क. सबैथोक समुदायको नै हो । त्यसरी नै हरेकको आवश्यकतालाई पूरा गरिन्छ र पूरै समुदायलाई फाइदा हुन्छ ।

ख. व्यक्ति र समुदाय दुवै मानव हुन् । परमेश्वर ती दुवैमाथि हुनुहुन्छ र संसारमा भएका सबै थोक उहाँका नै हुन् ।

ग. व्यक्तिहरूले नै अहिले आफूसँग भएका कुराहरूलाई किनका लागि काम गरेर पैसा कमाएका हुन् । यसैले तिनीहरूसँग भएका कुराहरू तिनीहरूकै हुन् ।

उहाँको स्वामित्व

परमेश्वर वास्तवमा विश्वका मालिक हुनुहुन्छ । त्यसो भए तापनि धेरै पहिले उहाँको स्वामित्वलाई चुनौती दिइएको थियो भनी बाइबलले बताउँछ । परमेश्वरका जीवित-जीवातहरूमध्ये अति सुन्दर रहेको लुसिफरले परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह गन्यो र ऊ परमेश्वरको शत्रु शैतान बन्यो । उसले जवरदस्तीसँग परमेश्वरका कुरालाई आफ्नो पक्षमा लियो र यसैले उसलाई यस संसारको शासक भनिएको हो (यूहन्ना १२:३१; १४:३०; १६:११) । मानिस पनि आफ्ना मालिकको विरुद्धमा विद्रोही होओस् भनेर शैतानले मानिसलाई परीक्षा गन्यो । मानिसले विद्रोह गन्यो र यसरी शैतानको अधीनमा आयो । यसले गर्दा संसारमा धेरै दुःख र अन्याय आएको छ ।

तर जे आफ्नो थियो त्यसलाई छुटाउनका लागि परमेश्वरले अचम्मको योजना बनाउनुभयो । यस योजनाको निम्नि इस्राएललाई आफ्ना मानिसहरू हुनका लागि छानेर उहाँले शुरु गर्नुभयो । पृथ्वीका जातिहरूमध्येबाट तिनीहरू उहाँका विशेष सम्पत्तिहरू थिए (प्रस्थान ६:७; १९:५) । यस किसिममा इस्राएल परमेश्वरका मानिसहरू भयो । परमेश्वरका आधिकारिक उत्तराधिकारी खीष्टचाहिँ इस्राएलबाट आउनुपर्ने थियो (लूका २०:१३-१४; हिब्रू १:२) । तर इस्राएल असफल भयो र केही समयसम्म परमेश्वरका जनहरूका रूपमा कार्य पनि गरेन (होशे १:९) ।

तथापि, इस्राएलको असफलताको कारण परमेश्वरको योजना असफल भएन । ठीक समयमा परमेश्वरले आफ्ना पुत्र येशू खीष्टलाई पठाउनुभयो । यस संसारका राज्यहरू शैतानकै होजस्तो गरी त्यसले दिने वाचा गन्यो ! येशूले त्यसलाई आराधना गर्नुपर्ने शर्तमा त्यसले यो गरेको थियो (मत्ती ४:८-९) । तर येशूले लाज पचेको त्यस जवरदस्ती वालाले दिन खोजेको कुरालाई इन्कार गर्नुभयो, किनकि आफ्नो बलिदानद्वारा उहाँले शैतानको अधीनताबाट संसारलाई छुटाउन लाग्नुभएको थियो (यूहन्ना ८:३४, ३६; १ पत्रुस १:१८-१९) ।

येशूले प्रतिज्ञा गर्नु भएअनुसार उहाँले मण्डलीलाई स्थापित गर्नुभयो । अहिले मण्डलीचाहिँ परमेश्वरका मानिसहरू हो (रोमी ९:२४-२५; १ पत्रुस २:९-१०) । सबै विश्वासीहरू परमेश्वरका हुन् । खीष्टले आफ्नो मण्डलीलाई उठाउनुभएपछि इस्राएलले पश्चात्ताप गर्नेछ र मण्डली सँगसँगै परमेश्वरका मानिसहरू बन्नेछ

(होशे १:१०; रोमी ११:२५-२७)। तिनीहरूलाई शैतानको शक्तिबाट पनि स्वतन्त्र पारिनेछ ।

प्रकाश ११:१५ मा अगमवाणिक शब्दहरूले हामीलाई बताउँछन् कि स्वर्गमा ठूला आवाजहरूले यसरी घोषणा गर्दछन्: “संसारको राज्य हाम्रा प्रभुको र उहाँका खीष्टको राज्य भएको छ, अनि उहाँले सदा सर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ ।” परमेश्वरको योजना सम्पूर्ण रूपमा पूरा भएपछि त्यहाँ नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वी हुनेछ (प्रकाश २१:१)। त्यहाँ परमेश्वर र थुमा, येशूको सिंहासन हुनेछ (प्रकाश २२:३)। परमेश्वर नै सार्वभौम राजा र अस्तित्वमा रहेका सबै थोकका प्रभु हुनुहुन्छ भनी हरेक मानव प्राणीले महसूस गर्नेछ ।

६. हामीलाई उद्धार गर्नका लागि येशूले गर्नुभएको बलिदानको बारेमा कुन पदले बताउँछ ?

क. प्रस्थान ६:७

ख. यूहन्ना १४:३०

ग. १ पत्रुस १:१८-१९

घ. प्रकाश २१:१

७. परमेश्वरको स्वामित्वको बारेमा बाइबलले हामीलाई जे बताउँछ त्यसलाई सबैभन्दा उत्तम किसिमले वर्णन गर्ने बयान कुन हो ?

क. शैतानले परमेश्वरका कुराहरूलाई जवरदस्ती खोसेको छ । तर खीष्टद्वारा शैतानलाई पराजय गरिएको छ । परमेश्वर नै मालिक हुनुहुन्छ भनी अन्त्यमा सबै जनाले जान्नेछन् ।

ख. सबैथोक परमेश्वरकै थियो । तर मानिसले विद्रोह गन्यो र जे परमेश्वरको थियो सो लियो । खीष्ट नफर्कुन्जेल मानिस नै सबै थोकको मालिक हो ।

मालिकका अधिकारहरूलाई त्याख्या गर्नु

उद्देश्य ३. मालिक हुनका निम्नि परमेश्वरमा अधिकार छ भन्ने आधारलाई अभिव्यक्त गर्ने वाक्यहरूलाई छान्नुहोस् ।

मालिकका रूपमा परमेश्वरका अधिकारहरू पूर्णरूपमा न्यायसंगत छन् । विश्वमाथि र विशेष गरी हामीमाथि अरू कसैको होइन तर परमेश्वरको मात्र अधिकार छ भन्ने कुरालाई तपाईंले यहाँ तल देखुहुनेछ । यसका कारणहरू चाहिँ यी हुन् :

परमेश्वरले हामीलाई सृष्टि गर्नुभयो

परमेश्वर विश्वका मालिक हुनुहुन्छ किनकि उहाँले यसलाई सृष्टि गर्नुभयो (उत्पत्ति १:१; यूहन्ना १:३) । “पृथ्वी र त्यसमा भएका जो-जति छन् सबै परमप्रभुका हुन्; संसार र त्यसमा वास गर्नेहरू सबै उहाँकै हुन् । किनभने उहाँले त्यसलाई समुद्रमाथि बसाल्नुभएको छ र पानीहरूका गहिराइमा त्यसलाई स्थापित गर्नुभएको छ” (भजनसंग्रह २४:१-२) । उहाँले हामीलाई बनाउनुभएका कारण हामी उहाँकै हौं (भजनसंग्रह १००:३) । परमेश्वरले आफ्नो महिमा (यशैया ४३:७; कलस्सी १:१६; प्रकाश ४:११) र प्रसन्नता (भजनसंग्रह १४९:४) को निम्नि सबैथोक सृष्टि गर्नुभयो । अस्तित्वमा रहेका सबै थोकहरू परमेश्वरका नै हुन् किनकि सृष्टिकर्ताका रूपमा यसमाथि उहाँको अधिकार छ ।

मालिकका रूपमा आफूले सृष्टिगर्नुभएका सबै थोकमाथि परमेश्वरले पूर्ण सार्वभौमसत्ताको अभ्यास गर्नुहुन्छ । “तर मानिस भएर परमेश्वरलाई जवाफ लाग्ने तिमी को हौ ? के ढालेर बनाएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेलाई मलाई किन यस्तो बनाएको ? भन्छ र ? के एउटै माटोको ढिकाबाट एउटा आदरको भाँडो, र अर्को चाहिँ तुच्छ कामको लागि बनाउने माटोमाथि कुमालेको अधिकार

छैन र ? ” (रोमी ९:२०-२१) । उहाँले मानिसलाई उसको मुख दिनुभयो; त उहाँले बोल्न नसक्ने लाटोलाई पनि बनाउनुभयो (प्रस्थान ४:११) । के तपाईं अपाङ्ग भएर जन्मिनुभएको व्यक्ति हुनुहुन्छ ? एक क्षण ! तपाईंका सृष्टिकर्ताका विरुद्धमा क्रोधित हुनका लागि हतार नगर्नुहोस् । उहाँका आफैका कष्टमा आनन्द लिने अत्याचारी र निर्दयी मालिक परमेश्वर हुनुहुन्न । यसको विपरीत, उहाँले हाम्रो कल्याण चाहनुहुन्छ । यसलाई असंख्य घटनाहरूद्वारा देखाइएको छ, जहाँ येशूले अन्धालाई, बहिरालाई, लाटालाई र कुँजालाई निको पार्नुभयो । यो सबैको लागि उहाँले किन अनुमति दिनुहुन्छ भन्ने कुरा बुझन के कठिन छ ? हो, यो कठिन छ । तर परमेश्वर बुद्धिमान् पनि हुनुहुन्छ र आफ्नो सृष्टिको निम्नि उहाँसँग महिमित र अचम्मको उद्देश्य छ भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन ।

परमेश्वरको सार्वभौमसत्ता र बुद्धिमा चकित भएर प्रेरित पावलले घोषणा गरेका छन् कि सबैथोक परमेश्वरबाटको हो र उहाँ महिमाको योग्य हुनुहुन्छ (रोमी ११:३३-३६) ।

परमेश्वरले हामीलाई सम्हाल्नुहुन्छ

यदि परमेश्वरले आफ्नो शक्तिको वचनसाथ सबैथोकलाई नसम्हाल्नु हुने हो भने (हिब्रू १:३), हाम्रो अस्तित्वचाहिँ भिल्काको जति नै छोटो हुने थियो । तर उहाँको कारण सबै थोक अस्तित्वमा रहेको छ (प्रकाश ४:११) र सबैथोक उहाँद्वारै र उहाँकै निम्नि सृजिएका हुन् (कलस्सी १:१६) ।

हाम्रो नै भन्ने केही कुरा पनि हामीसँग छैन । हामीले सबै थोक परमेश्वरबाट प्राप्त गरेका हाँ (१ इतिहास २९:१७, प्रेरित १७:२५; १ कोरिन्थी ४:७) हामी बस्ने ठाउँ, हामीले सास फेर्ने हावा, हामीले खाने खानेकुरा । परमेश्वरले चाहनुभएको कारणले नै हामी बाँचीरहेका छौं । अनि परमेश्वरबाट अलग भएर रहनु असम्भव छ, किनकि “हामी उहाँमा जिउँछौं, र उहाँमा चहलपहल गँछौं र उहाँमा हाम्रो अस्तित्व छ” (प्रेरित १७:२८) ।

बाइबलमा भएको एउटा अति अचम्मको शिक्षाचाहिँ परमेश्वरसँग हाम्रो पिताको सम्बन्ध छ, भन्ने हो । उहाँले हामीलाई उहाँको स्वामित्वमा रहेका वस्तुहरूका रूपमा मात्र हेर्नुहुन्न तर हामीलाई उहाँका आफ्ना छोराछोरीका रूपमा हेर्नुहुन्छ ।

परमेश्वर सबै थोकका मालिक हुनुभएका हुनाले, हामी अति धनी र अचम्मका पिताका छोराछोरी हाँ। उहाँ कुनै पनि पृथ्वीका बाबुभन्दा उत्तम हुनुहुन्छ र आफ्ना छोराछोरीलाई असल थोक दिनका लागि उहाँ जहिले पनि तयार हुनुहुन्छ (मत्ती ७:९-११)। यस बहुमूल्य सत्यताले उहाँमा भरोसाको जीवन जिउनका लागि हामीलाई सहयोग पुऱ्याउँछ (मत्ती ६:३१-३२)। आफू कसरी जिउने-मागेर, चोरेर वा काम गरेर भन्ने सम्बन्धमा दुहुरो बालकले फिक्री गर्नुपर्ने हुन्छ। आफू कहाँ सुन्ने हो—सडकको पेटीमा वा कसैको घरको आडमा भन्ने सम्बन्धमा उसले फिक्री गर्नुपर्ने हुन्छ। आफूलाई हेरचाहा गर्ने आमा-बाबु भएको बालकमा यस्ता किसिमका फिक्रीहरू हुँदैनन्। हाम्रा परमेश्वर तपाईं र मेरा असल पिता हुनुहुन्छ जसले हामीलाई सम्हाल्नुहुन्छ र हाम्रो वास्ता गर्नुहुन्छ (रोमी ८:३२; १ पत्रुस ५:७)।

८. परमेश्वरले सबै थोकलाई सम्हाल्नुहुन्छ भनी हामीले भन्दा, हामीले के अर्थ लगाएका हुन्छौं ?

.....

परमेश्वरले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो

पुरानो करार समय अवधिमा यदि इस्राएली अति नै गरीब भएर आफ्नो ऋण तिर्नका लागि उसले आफूलाई दासत्वमा बेच्यो भने, उसको नजीकको नातेदारले उसलाई निखन्न सक्यो। यसो गर्नलाई नातेदारले उसलाई उसका मालिकबाट किन्थे। यस कार्यलाई उद्धार भनिन्थ्यो (लेवी २५:४७-४९)।

परमेश्वरले भन्नुभयो कि इस्राएलीहरू उहाँका दासहरू हुन् किनकि उहाँले तिनीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भई तिनीहरूलाई दासत्वबाट उद्धार गर्नुभयो (लेवी २५:५५)। हाम्रा शुरुका आमा-बाबुको पापको कारण हामी पनि शैतानका कमाराहरू बनेका छौं। हामी आफैले आफैलाई निखन्न नसक्ने भएका हुनाले, हाम्रा नजीकका नातेदार खीष्टले आफ्नो बलिदानद्वारा हामीलाई निखन्नुभयो (तीतस २:१४; १ पत्रुस १:१८-१९)। हामी शैतानका हुँदैहोइनौं। तर न त हामी स्वतन्त्र नै छौं; अर्थात् हामी हाम्रो आफै होइनौं (१ कोरिन्थी ६:१९)। परमेश्वरले हामीलाई “मोल तिरेर” (१ कोरिन्थी ६:२०) किन्नुभएको हुनाले, हामी उहाँकै हाँ।

समुद्री टापुको गाउँमा बस्ने एक सानो केटाले एउटा सानो डुङ्गा बनायो र त्यसलाई समुद्रको किनारमा लिएर गयो । छालहरूले त्यसलाई समुद्रभित्र पुऱ्याइदिए । त्यस डुङ्गलाई समात्ने बालकको प्रयास असफल भयो । तर केही दिनपछि उसले एउटा पसलको भ्यालमा आफ्नो सानो डुङ्गलाई देख्यो । यो बिक्रिमा थियो । धैरै प्रयास गरेर उसले चाहिने जति पैसा जम्मा गन्यो र यसलाई उसले किन्यो । आनन्दले रुँदै केटाले भन्यो, “अब तँ दुइपल्ट मेरो भएको छस् । किनकि मैले तँलाई बनाएँ र मैले तँलाई किनें पनि !” यही नै किसिममा हामी परमेश्वरका भएका छौं किनकि उहाँले हामीलाई सृष्टि गर्नुभयो र उहाँले हामीलाई उद्धार पनि गर्नुभएको छ ।

परमेश्वरले हामीलाई पवित्र पार्नुभयो

पवित्र पार्नु शब्दको अर्थ अलग गर्नु भन्ने हुन्छ । यही विचारलाई अभिव्यक्त गर्न प्रयोग गरिएका अन्य शब्दहरू अर्पण गर्नु र समर्पण गर्नु हुन् । परमेश्वरले कुनै व्यक्ति वा थोकलाई अर्पण गर्नुहुँदा उहाँले आफै निमित्त यसलाई अलग पार्नुहुन्छ । आफ्नो निमित्त यसलाई अलग गर्ने कार्यद्वारा यो उहाँको हो भन्ने बुझिन्छ । इसाएलका पहिले जन्मेका छोराहरू परमेश्वरका हुन् किनकि उहाँले तिनीहरूलाई समर्पण गर्नुभएको छ (गन्ती ८:१७) । यसैकारणले गर्दा नै यरूशलेमको मन्दिर परमेश्वरको घर बन्यो (२ इतिहास ७:१६) ।

खीष्टले हामीलाई आफ्नो बलिदानद्वारा उद्धार गर्नुभएको मात्र होइन, तर उहाँले हामीलाई अर्पण गर्नुभएको र शुद्ध पार्नुभएको पनि छ (१ कोरिन्थी ६:११; हिब्रू १०:१०) । हामी परमेश्वरका हो किनकि उहाँले हामीलाई उहाँका मानिस पवित्र पारिएको वा पवित्र जाति हुनका लागि छान्नुभएको छ (१ पत्रुस २:९) । ९. प्रत्येक बाइबल पदको अगाडिपटि, यसले सिकाउने विषयलाई वर्णन गर्न उपयुक्त वाक्यांशलाई लेख्नुहोस् ।

क. उत्पत्ति १:१	१) परमेश्वरले सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो ।
ख. यूहन्ना १:३	
ग. प्रेरित १७:२८	२) परमेश्वरले सबै थोकलाई सम्हाल्नुहुन्छ ।
घ. १ कोरिन्थी ६:११	
ङ. १ कोरिन्थी ६:१९-२०	३) परमेश्वरले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो ।
च. हिब्रू १:३	
छ. हिब्रू १०:१०	४) परमेश्वरले हामीलाई पवित्र र शुद्ध पार्नुभयो ।
ज. १ पत्रुस १:१८-१९	

१० यस विश्वमा भएका सबै थोकमाथि किन परमेश्वरको अधिकार पूर्णरूपमा न्यायसंगत छ, भनी कारण दिने बयानहरूलाई उल्लेख गर्नुहोस् । (टिपोट: सबै बयानहरू ठीक छन्; तर ती सबैले चाहिँ कारणहरू दिँदैनन् ।)

- क. परमेश्वर असल र अचम्मका परमेश्वर हुनुहुन्छ ।
- ख. अस्तित्वमा रहेका सबै थोकलाई परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो ।
- ग. परमेश्वरले हामीलाई किन्तुभयो र उहाँ आफ्नै निमित्त हामीलाई अलग पनि पार्नुभयो ।
- घ. परमेश्वर बुद्धिमान हुनुहुन्छ र सबै थोक जान्नुहुन्छ ।
- ङ. आफ्ना छोराछोरीसँग असल थोकहरू भएको परमेश्वरले चाहनुहुन्छ
- च. परमेश्वरको शक्तिले नै हामीलाई जीवित राख्छ ।

मालिकका अधिकारहरूलाई चिन्न

उद्देश्य ४. तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको स्वामित्वका सत्यतालाई प्रयोग गर्दा आउने नतीजाहरूका विवरणहरूलाई पहिचान गर्नुहोस् ।

परमेश्वर सबै थोकका मालिक हुनुहुन्छ र तपाईंका सम्पत्तिमाथि र विशेष गरी तपाईंमाथि उहाँका विशेष अधिकारहरू छन् भन्ने कुरा अब तपाईंले जान्नुभएको छ । तर यसलाई जानेर व्यवहारमा लगाइएन भने त्यति अर्थपूर्ण हुँदैन । एक अवसरमा येशूले यसो भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूले यी कुरा जान्न्यौ र ती गच्छै

भने, तिमीहरू धन्य हुनेछौ !” (यूहन्ना १३:१७)। परमेश्वर हाम्रा मालिक हुनुहुन्छ भनी जान्नु मात्र होइन, तर उहाँ यही नै हुनुहुन्छ भनी चिन्नु पनि महत्त्वपूर्ण छ ।

हामी आफुलाई र हाम्रा सम्पत्तिलाई अर्पण गर्नु

अर्पण शब्दको अर्थ विशेष उद्देश्यको निम्नि केही कुरालाई अलग पार्नु भन्ने हुन्छ । परमेश्वरसँग हाम्रो सम्बन्धको निम्नि प्रयोग गरिँदा यसको अर्थ हामी आफैलाई र हाम्रा सम्पत्तिहरूलाई परमेश्वरमा दिनु भन्ने हुन्छ । उहाँ मालिक हुनुहुन्छ भनी यदि हामी विश्वास गर्दौ भने, जे कुरा उहाँको हो सो उहाँलाई दिएर उहाँलाई मान्यता दिनुभन्दा अझ व्यावहारिक कुरा त्यहाँ कुनै छैन ! पहिला जन्मेका सबै छोराहरू उहाँका हुन् भनी इस्राएलीहरूलाई सिकाउनुहुने परमेश्वर आफैले तिनीहरूलाई उहाँमा अर्पण गरिनुपर्छ भन्ने माग गर्नुभयो (प्रस्थान १३:१२) । यसरी आफूले प्राप्त गरेको ज्ञानलाई तिनीहरूले प्रयोग गर्न सक्छन् । “परमेश्वरका कुराहरू परमेश्वरलाई देऊ” (मत्ती २२:२१) भनी येशूले भन्नुहुँदा उहाँले यही किसिमको माग राख्नुभएको थियो ।

अगमवक्ता शमूएलकी आमा हन्नाहले हामीलाई अर्पणको एक सुन्दर उदाहरण दिएकी छिन् । यदि आफ्नो छोरा जन्म्यो भने यो परमेश्वरले नै उनलाई दिनुभएको हो भनी तिनले महसूस गरेकी थिइन् । आफ्नो छोरा उसको जीवनका सबै दिनहरूमा परमेश्वरकै हुन सकोस् भनी तिनले उसलाई अर्पण गरेकी थिइन् (१ शमूएल १:२७-२८) । नयाँ करारमा, माकेडोनियाका विश्वासीहरूको उदाहरण असाधारण किसिमको छ । कठिन परिस्थितिहरूका बीचमा तिनीहरूले आफ्नो औकातले सक्नेभन्दा धेरै दिए किनकि “तिनीहरूले पहिले आफैलाई प्रभुमा अर्पण गरे” (२ कोरिन्थी ८:५) ।

धन्यवाद ज्ञापन

परमेश्वर कति अचम्मको मालिक हुनुहुन्छ ! उहाँ सबैका मालिक हुनुहुन्छ, तर यही घडीमा उहाँले सबै दिनुहुन्छ (प्रेरित १७:२५) । उहाँले आफ्ना एक मात्र पुत्र हामीलाई दिइसक्नुभएको मात्र होइन, तर उहाँसँग “सबै थोकहरू” दिनका लागि पनि उहाँले हामीलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ (रोमी ८:३२) । तब हामीले

उहाँलाई धन्यवाद दिनैपछि किनकि हामी कुनै पनि थोकका मालिकहरू नभए तापनि, उहाँले हामीलाई उहाँसँग भएका सबै थोकमा प्रवेश दिनुहुन्छ । के अरू कसैका बारेमा हामी यो भन्न सक्छौं र ? धन्यवादी हुनुको अतिरिक्त हामी उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउँछौं किनकि हाम्रा निमित्त उहाँको इच्छा यही नै हो (कलस्सी ३:१५; १ थेसलोनिकी ५:१८) ।

मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने पनि उहाँलाई धन्यवाद नदिएका कारण तिनीहरू दुष्ट बने (रोमी १:२१) । तिनीहरूले उहाँलाई मालिकका रूपमा स्वीकार गरेनन् । परमेश्वरले तिनीहरूका जिम्मामा राखिदिनुभएका कुराहरूलाई तिनीहरूले आफै भन्ठाने । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको सामान्य अवलोकनले पनि हामीलाई यो देखाउँछ कि धन्यवाद ज्ञापन खीष्टियान जीवनको अति महत्त्वपूर्ण भाग हो ।

११. रोमी १:२१ अनुसार के कारणले मानिसहरू दुष्ट बने ?

.....

आफैलाई समर्पण गर्नु

यदि परमेश्वर हाम्रा सार्वभौम मालिक हुनुहुन्छ भने, हामीले गर्न सक्ने सबैभन्दा बुद्धिमानी कुराचाहिँ उहाँमा आफूलाई समर्पण गर्नु हो । गोरुले आफ्नो मालिकलाई चिन्छ त्यसैकारण उसको अधीनमा बस्छ । हामी तार्किक प्राणीले, आफूलाई परमेश्वरमा कति धेरै समर्पित गर्नुपर्ने हो ! “तिनीहरूले बुभदै बुभदैनन्” (यशैया १:३) भनी परमेश्वरले इसाएललाई भन्नुभए भै हामीलाई भन्न नपरोस् । “गोरुले आफ्ना मालिकको लौरोमा हानेभै” टार्ससका शाऊलले परमेश्वरको

विरोध गर्ने कोशिश गर्दा उनले ठूलो पाठ सिकेका थिए (प्रेरित २६:१४) । यसको विपरीत, हामीले नम्र भएर परमेश्वरलाई यसो भन्नुपर्छ : तपाईं कुमाले हुनुहुन्छ; म माटो हुँ । तपाईंको इच्छाअनुसार मलाई बनाउनुहोस् । अन्त्यमा माटोले गर्नसक्ने कुरा कुमालेको इच्छामा आफूलाई समर्पण गर्नु हो ।

आदर देखाउनु

अधिकारमा रहेकाहरूलाई उचित आदर दिनु विश्वव्यापी अभ्यास नै हो । हरेक संस्कृतिमा आदर देखाउने यसको आफै तरीका हुन्छ । हाम्रा मालिकका रूपमा परमेश्वर हाम्रा स्वामी हुनुहुन्छ । त्यसकारण हाम्रा वचनहरू र कार्यहरूद्वारा हामीले उहाँलाई आदर गर्नेपर्छ । इस्राएलका धार्मिक अगुवाहरूले परमेश्वरलाई अनादर गरेका कारण अगमवक्ता मलाकीले तिनीहरूलाई कडासँग हप्काएका कुरालाई हामी मलाकी १:६-८ मा पढ्छौं । तिनीहरूले आफ्ना शासकहरूसँग त्यही किसिमले व्यवहार गर्दैनथे ।

आज्ञाकारी हुनु

हाम्रा मालिकका रूपमा, परमेश्वरले हामीमाथि आफ्नो प्रभुत्वको अभ्यास गर्नुहुन्छ । उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ र हामी उहाँका दासहरू हैं । यसको अर्थ यही हुन्छ कि हामीले उहाँको आज्ञापालन गर्नेपर्छ । यदि हामी पृथ्वीका शासकहरूको आज्ञा पालन गर्दौँ भने, हामीले प्रभुहरूका महाप्रभुको आज्ञा कति धेरै पालन गर्नुपर्ने हो । तर परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न इच्छुक नभइक्कन एक व्यक्तिले उहाँलाई “प्रभु” भन्न सम्भव छ (लूका ६:४६) । यो व्यवहार चाहिँ बेइमानी र छली दुवै हो ।

आफ्ना मालिकले आफूसँग राम्रो व्यवहार गरुन्जेल इस्राएलमा स्वेच्छाले दासहरू बस्थे (प्रस्थान २१:५-६) । परमेश्वरले हामीमाथि आफूलाई प्रभुका रूपमा प्रकट गर्नुभएको छ । तब, यो अति तर्कसंगत छ कि हामी स्वेच्छाले सधैंका निमित्त उहाँका आज्ञाकारी दासहरू हुनुपर्छ ।

१२ परमेश्वरलाई केही कुरा समर्पण गर्ने व्यक्ति वा व्यक्तिहरूको समूहको उदाहरणलाई उल्लेख गर्न तलको कुन कुन पदहरूलाई प्रयोग गरिएको छ ?

- क. प्रस्थान २१:५-६
- ख. १ शमूएल १:२७-२८
- ग. प्रेरित १७:२५
- घ. २ कोरिन्थी ८:५

१३. तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको स्वामित्वको सत्यतालाई व्यक्तिगत रूपमा प्रयोग गर्दा आउने नतीजाहरूलाई तलको कुन बयानले वर्णन गर्दछ ?

- क. नता व्यक्ति आफै न समुदाय नै साँचो मालिक हो भन्ने कुरा म जान्दछु । साँचो मालिक को हो भनी म बताउन सक्छु ।
- ख. साँचो मालिकका रूपमा म परमेश्वरलाई आदर गर्दछु र मसँग जे छ त्यसको लागि म उहाँलाई धन्यवाद चढाउँछु । म आफैलाई र मसँग भएका सबै थोकलाई म उहाँमा समर्पण गर्दछु ।

स्तरयम्-जाँच

१. कुनचाहिं व्यक्तिले स्वामित्वको साँचो धारणालाई बुझ्छ ?
 क. मरियमले तिनकी संगिनीबाट एउटा साइकल पैँचो लिइन् । राती त्यसलाई भित्र राख्नु भनी मरियमले आफ्नी संगिनीसँग बिन्ती गरिन् । मरियमले त्यसै गरिन् ।
 ख. पत्रुसले आफ्ना साथीबाट एउटा पुस्तक पैँचो लिए । पत्रुसका साथीले पुस्तक फर्काउनु भनी पत्रुसलाई भनेका छैनन् । यसैले पत्रुसले यसलाई अन्तै दिन्छन् ।

२. कुन-कुन पदहरूले परमेश्वरका मानिसहरूका बारेमा बताउँछन् ?
 क. प्रस्थान १९:५
 ख. यूहन्ना १४:३०
 ग. १ पत्रुस २:९-१०
 घ. प्रकाश ११:१५

३. स्वामित्वको धारणाको आधारभूत तत्व के हो ?
 क. मालिकले आफूसँग भएका कुराहरूको राम्रो हेरचाहा गर्द्धन् ।
 ख. मालिकले आफ्नो कुरा अरूहरूले प्रयोग गर्नवाट रोक्छन् ।
 ग. मालिकको अति ठूलो सम्पत्ति हुन्छ ।

४. परमेश्वरको साँचो उत्तराधिकारी को हो भन्ने बारेमा कुनचाहिं पदले हामीलाई बताउँछ ?
 क. होशे १:९
 ख. मत्ती ४:८
 ग. यूहन्ना १६:११
 घ. हिब्रू १:२

५. प्रेरित २:४४-४५ र प्रेरित ४:३२ ले समुदाय स्वामित्वको धारणालाई समर्थन गर्द्ध भनी केही मानिसहरूले विचार गर्द्धन् । तिनीहरूका तर्कमा भएको भूल वा कमजोरीलाई कुनचाहिं बयानले राम्रोसँग अभिव्यक्त गर्द्ध ?

- क. तिनीहरूले गल्ती निष्कर्ष निकाले: केही चेलाहरू गरीब भएका हुनाले जोसँग धेरै सम्पति छ, त्यो बाँडनलाई तिनीहरूले आग्रह गरे ।
- ख. तिनीहरूले भूटो अनुमान गरे: चेलाहरूका सबै थोकहरू साभा भएका हुनाले खीष्ठियान समुदाय नै मालिक हो भनी तिनीहरूले विचार गरे ।
६. परमेश्वरले हामीलाई बनाउनु मात्र भएन तर उहाँले हामीलाई उद्धार पनि गर्नुभयो भनी कसैलाई देखाउनका लागि तपाईंले कुन कुन पदहरूलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ ?
क. गन्ती ८:१७	ग. भजनसंग्रह १००:३
ख. १ इतिहास २९:१४	घ. तीतस २:१४
७. बाइबलअनुसार, साँचो मालिक
- क. परमेश्वर हुनुहुन्छ, किनकि कसैले पनि उहाँको स्वामित्वलाई कहिल्यै चुनौती दिन सकेको छैन ।
- ख. कुनै व्यक्ति हो, किनकि आफूसँग भएका कुराहरूको जिम्मेवारी ऊ आफै हुन्छ ।
- ग. समुदाय हो, किनकि तिनीहरूले गरीबहरूलाई सहयोग पुर्याउन सक्छन् ।
- घ. परमेश्वर हुनुहुन्छ, किनकि उहाँले कसैबाट कुनै कुरा लिनुभएको छैन ।
८. हाम्रा जीवनमा परमेश्वरको स्वामित्वलाई कसरी प्रतिउत्तर दिने सम्बन्धमा यदि तपाईं कसैलाई बताउदै हुनुहुन्छ भने कुन कुन पदहरूलाई तपाईं प्रयोग गर्नुहुन्छ ?
क. उत्पत्ति १:१	
ख. मत्ती २२:२१	
ग. १ थेसलोनिकी ५:१८	
घ. १ पत्रुस २:९	
९. प्रत्येक ठीक बयानको अगाडिको अक्षरलाई धेरा लगाउनुहोस् ।
- क. मानिसले परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह गरेको कारण मानिसमाथि उहाँको कुनै अधिकार छैन ।

जिम्मेवारपूर्ण ख्रीष्टियान

- ख. परमेश्वर विना हामी अस्तित्वमा हुन नसक्ने हुनाले हामीमाथि परमेश्वरको अधिकार छ ।
- ग. शैतानको अधिकारबाट हामी स्वतन्त्र भएपछि, हामी आफैका हौं ।
- घ. उद्धारको अर्थ केही कुरा वा कसैलाई फेरि किन्तु हो ।
१०. तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको स्वामित्वको सत्यतालाई व्यक्तिगत रूपमा प्रयोग गर्नुभई तपाईं कस्तो नर्तीजाको अनुभव गर्न सक्नुहुन्छ ?
- क. परमेश्वरको स्वामित्वको बारेमा बताउने केही बाइबलका महत्त्वपूर्ण पदहरूलाई म उद्धरण गर्न सक्छु ।
- ख. परमेश्वरले छान्तु भएअनुसार मेरो जीवनलाई निर्देशन गर्न म उहाँलाई अनुमति दिन्छु र मेरो निम्नित भएको उहाँको इच्छालाई म स्वीकार गर्चु ।
- ग. मालिकका रूपमा परमेश्वर, व्यक्ति र समुदायभन्दा माथि हुनुहुन्छ भनी म सम्पूर्ण रूपमा बुझ्छु ।

अध्ययन प्रश्नहरूका उत्तरहरू

टिपोटः प्रश्नहरूका उत्तरहरू यताउति पारेर दिइएका छन् । तपाईंले त्यस प्रश्नको उत्तर नदिउञ्जेलसम्म त्यसलाई हेर्न नसक्नुभएको होस् भन्ने हेतुले यसो गरिएको हो ।

७. क. शैतानले परमेश्वरका कुराहरूलाई जवरदस्ती खोसेको छ । तर खीष्टद्वारा शैतानलाई पराजय गरिएको छ । परमेश्वर नै मालिक हुनुहुन्छ भनी अन्त्यमा सबै जनाले जान्नेछन् ।

१. प्रेरित ४:३२ ।

८. हामीले यही अर्थ लगाएका हुन्छौं कि आफ्नो शक्तिद्वारा उहाँले सबैथोक एकसाथ राख्नुहुन्छ ।

२. ख. आफ्ना कुराहरूलाई आफ्नो इच्छाअनुसार उनी जे पनि गर्न सक्छन् ।

९. क. १) परमेश्वरले सबैथोक सृष्टि गर्नुभयो ।
ख. १) परमेश्वरले सबैथोक सृष्टि गर्नुभयो ।
ग. २) परमेश्वरले सबै थोकलाई सम्हाल्नुहुन्छ ।
घ. ४) परमेश्वरले हामीलाई पवित्र र शुद्ध पार्नुभयो ।
ड. ३) परमेश्वरले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो ।
च. २) परमेश्वरले सबै थोकलाई सम्हाल्नुहुन्छ ।
छ. ४) परमेश्वरले हामीलाई पवित्र र शुद्ध पार्नुभयो ।
ज. ३) परमेश्वरले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो ।

३. क. जोहनले मलाई यो पैसा सापट दिएका हुन् । जोहन धनी छन् र उनलाई यो पैसाको आवश्यकता छैन, तर मैले यसलाई उनकहाँ फर्काउनै पर्छ । यो मेरो आफ्नो होइन ।

जिम्मेवारपूर्ण ख्रीष्टियान

१०. ख. अस्वित्वमा रहेका सबै थोकलाई परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो ।
ग. परमेश्वरले हामीलाई किन्नुभयो र उहाँ आफै निमित्त उहाँले हामीलाई अलग पार्नुभयो ।
च. परमेश्वरको शक्तिले नै हामीलाई जीवित राख्छ ।
क), घ), र ङ) बयानहरू चारवटा सत्यताहरूमा सीधै सम्बन्धित छैनन, जसले हामीमाथि परमेश्वरको अधिकारको आधार निर्माण गरेका छन् (उहाँले सृष्टि गर्नुभयो, उद्वार गर्नुभयो, पवित्र पार्नुभयो र सम्हाल्नुहुन्छ) ।
४. क) भजनसंग्रह ५०:१०; प्रेरित १७:२५ ।
११. तिनीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका भए तापनि उहाँलाई धन्यवाद चढाएनन् ।
५. ख) व्यक्ति र समुदाय दुवै मानव हुन् । परमेश्वर ती दुवैमाथि हुनुहुन्छ र संसारमा भएका सबै थोक उहाँका नै हुन् ।
१२. ख) १ शमूएल १:२७-२८ ।
घ) २ कोरिन्थी ८:५ ।
६. ग) १ पत्रुस १:१८-१९
१३. ख) साँचो मालिकको रूपमा म परमेश्वरलाई आदर गर्दू र मसँग जे छ त्यसको लागि म उहाँलाई धन्यवाद चढाउँछु । म आफैलाई र मसँग भएका सबै थोकलाई म उहाँमा समर्पण गर्दू । (बयान क-ले तपाईंले जान्नुभएको वा बुझन्नुभएको कुरालाई सम्बोधन गर्दू । बयान ख-जुनचाहिँ ठीक उत्तर हो यसले तपाईंले जान्नुभएको सत्यताको कारण तपाईंले वास्तवमा परमेश्वरमा कस्तो प्रतिउत्तर जनाउनुहुन्छ भन्ने कुरालाई सम्बोधन गर्दू ।)

तपाईंको बुँदा टिपोटको निम्ति